UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

13 päivänä tammikuuta 2011 *

Asiassa T-362/08,

IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa), edustajinaan solicitor S. Crosby ja asianajaja S. Santoro,

kantajana,

jota tukevat

Tanskan kuningaskunta, asiamiehinään J. Bering Liisberg ja B. Weis Fogh,

Suomen tasavalta, asiamiehinään aluksi J. Heliskoski, M. Pere ja H. Leppo, sittemmin Heliskoski,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti

ja

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään K. Petkovska, A. Falk ja S. Johannesson,

väliintulijoina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään C. O'Reilly ja P. Costa de Oliveira,

vastaajana,

jossa on kyse 19.6.2008 tehdyn komission sen päätöksen kumoamisesta, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua Saksan viranomaisten sellaisen menettelyn yhteydessä komissiolle lähettämään asiakirjaan, joka koski luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) nojalla suojelluksi alueeksi luokittelun poistamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit N. Wahl ja A. Dittrich (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.4.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) määritellään periaatteet, edellytykset ja rajoitukset, jotka liittyvät näiden toimielinten asiakirjoja koskevaan tutustumisoikeuteen, josta määrätään EY 255 artiklassa. Tätä asetusta on sovellettu 3.12.2001 lähtien.

2 Asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä, joka asuu jossain jäsenvaltiossa, sekä jokaisella oikeushenkilöllä, jolla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin tässä asetuksessa määriteltyjen periaatteiden, edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.

––

3. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin, toisin sanoen toimielimen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin asiakirjoihin kaikilla Euroopan unionin toiminnan aloilla.

__”

3 Asetuksen N:o 1049/2001 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’asiakirjalla’ mitä tahansa tallennetta (paperille tulostettua tai sähköisessä muodossa tallennettua tekstiä taikka ääni- tai kuvatallennetta tai audiovisuaalista tallennetta), joka koskee toimielimen vastuualueeseen kuuluvia politiikkoja, toimintaa ja päätöksiä;

b) ’kolmannella’ kyseisen toimielimen ulkopuolista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai yksikköä, mukaan lukien jäsenvaltiot, yhteisön tai sen ulkopuoliset toimielimet ja elimet ja kolmannet maat.”

4 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa, jossa määritellään poikkeukset edellä tarkoitetusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin, todetaan seuraavaa:

”1. Toimielimet eivät anna tutustuttavaksi asiakirjaa, jonka sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi:

a) sellaisen yleisen edun suojaa, joka koskee:

– yleistä turvallisuutta;

– puolustusta ja sotilasasioita;

– kansainvälisiä suhteita;

– yhteisön tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa;

––

3. ––

Tutustuttavaksi ei anneta asiakirjaa, joka sisältää sisäiseen käyttöön tarkoitettuja mielipiteitä osana asianomaisen toimielimen neuvotteluja ja alustavia keskusteluja päätöksen tekemisen jälkeenkään, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

4. Jos kyse on kolmannen asiakirjasta, toimielin kuulee tätä arvioidakseen, onko 1 tai 2 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettava, paitsi jos on selvää, että asiakirja on luovutettava tai sitä ei tule luovuttaa.

5. Jäsenvaltio voi pyytää toimielintä olemaan luovuttamatta kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ilman jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta.

6. Jos vain osaan pyydetystä asiakirjasta voidaan soveltaa poikkeusta, muut asiakirjan osat luovutetaan.

7. Edellä 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan ainoastaan niin kauan kuin suojelu on asiakirjan sisällön kannalta perusteltua. Poikkeuksia voidaan soveltaa enintään 30 vuoden ajan. Kun kyseessä ovat yksityisyyden suojaa tai kaupallisia etuja koskevien poikkeusten piiriin kuuluvat asiakirjat ja arkaluonteiset asiakirjat, poikkeuksia voidaan tarvittaessa soveltaa tämän jälkeenkin."

5 Arkaluonteisten asiakirjojen käsittelyä koskevassa asetuksen N:o 1049/2001 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Arkaluonteisia ovat asiakirjat, jotka ovat peräisin toimielimistä tai niiden virastoista, jäsenvaltioista tai kolmansista maista tai kansainvälisistä järjestöistä ja joiden turvaluokitus on 'TRÈS SECRET/TOP SECRET', 'SECRET' tai 'CONFIDENTIEL' kyseisen toimielimen niiden sääntöjen mukaisesti, joilla suojellaan Euroopan unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisia etuja 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla aloilla, erityisesti yleisen turvallisuuden, puolustuksen ja sotilasasioiden osalta.

2. Arkaluonteisia asiakirjoja koskevia 7 ja 8 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisia hakemuksia käsittelevät vain ne henkilöt, joilla on oikeus perehtyä näihin asiakirjoihin. Nämä henkilöt myös arvioivat, mitkä viittaukset arkaluonteisiin

asiakirjoihin voidaan tehdä julkisessa asiakirjarekisterissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Arkaluonteinen asiakirja kirjataan rekisteriin tai luovutetaan vain sen suostumuksella, jolta asiakirja on peräisin.

––”

6 Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 6 artiklan 4 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutetut korvaavat toimenpiteet.

Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi ja/tai laji, ainoat kysymykseen tulevat näkökohdat ovat sellaisia, jotka liittyvät ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön taikka, komission lausunnon mukaan, muihin erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottaviin syihin.”

Asian tausta

7 Kantaja IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH on eläinten hyvinvoinnin säilyttämisen ja luonnonsuojelun alalla toimiva kansalaisjärjestö.

8 Euroopan yhteisöjen komissio antoi Saksan liittotasavallan direktiivin 92/43 6 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla tekemästä hakemuksesta 19.4.2000 puoltavan lausunnon teollisuushankkeen toteuttamiselle Mühlenberger Lochin alueella, joka on tämän direktiivin mukaisesti suojeltu alue. Tämä hanke koski yhtiön D tehtaan laajentamista airbus A3XX:n lopullista kokoamista varten.

9 Kantaja pyysi 20.12.2001 komissiolle lähettämässään kirjeessä lupaa saada tutustua mainitun toimielimen edellä mainitun teollisuushankkeen tutkimisen yhteydessä saamiin eri asiakirjoihin eli Saksan liittotasavallalta ja Hampurin kaupungilta sekä Saksan liittokanslerilta peräisin olevaan kirjeenvaihtoon.

10 Komissio katsoi, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa kielletään sitä luovuttamasta kyseessä olevia asiakirjoja, joten se teki 26.3.2002 päätöksensä, jolla se epäsi kantajalta oikeuden tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka komissio oli saanut sen menettelyn yhteydessä, jonka päätteeksi se on antanut 19.4.2000 päivätyn lausuntonsa.

11 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 4.6.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä komission 26.3.2002 tekemän päätöksen kumoamista koskevan kanteen.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän kanteen perusteettomana asiassa T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vastaan komissio, 30.11.2004 antamallaan tuomiolla (Kok., s. II-4135).

13 Ruotsin kuningaskunta, joka oli väliintulijana edellä mainitussa asiassa T-168/02, valitti 10.2.2005 yhteisöjen tuomioistuimeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kyseisessä asiassa antamasta tuomiosta.

14 Asiassa C-64/05 P, Ruotsi vastaan komissio, 18.12.2007 antamallaan tuomiolla (Kok., s. I-11389) yhteisöjen tuomioistuin kumosi edellä 12 kohdassa mainitun asiassa IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vastaan komissio annetun tuomion sekä komission 26.3.2002 tekemän päätöksen.

15 Edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion jälkeen kantaja uudisti 13.2.2008 komissiolle osoitetulla kirjeellä hakemuksensa saada tutustua mainitun toimielimen Mühlenberger Loch -hankkeen tutkimisen yhteydessä saamiin Saksan viranomaisilta peräisin oleviin asiakirjoihin.

16 Komissio ilmoitti 20.2.2008 päivätyllä kirjeellään vastaanottaneensa kantajan 13.2.2008 päivätyn kirjeen.

17 Kantaja kehotti 26.3.2008 komissiota vastaamaan 13.2.2008 päivättyyn kantajan hakemukseen.

18 Komissio ilmoitti kantajalle 7.4.2008 päivätyllä kirjeellä, että se kuuli parhaillaan Saksan viranomaisia pyydettyjen asiakirjojen luovuttamisesta.

19 Kantaja kehotti 9.4.2008 uudelleen komissiota vastaamaan 13.2.2008 esittämäänsä hakemukseen ja vastaamaan siihen ennen 22.4.2008.

20 Koska komissio ei ollut vastannut mainittuun päivään mennessä, kantaja teki 29.4.2008 päivätyllä kirjeellä uudistetun pyynnön.

21 Komissio kirjoitti kantajalle 19.5.2008 ja ilmoitti vastaanottaneensa uudistetun pyynnön sekä totesi, että kantajalle vastattaisiin asetuksessa N:o 1049/2001 säädetyssä määräajassa.

22 Komissio teki 19.6.2008 kantajan uudistetusta pyynnöstä päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), joka toimitettiin kantajalle samana päivänä. Tällä päätöksellään komissio luovutti kaikki kantajan pyytämät asiakirjat eli kahdeksan Hampurin kaupungilta ja Saksan liittotasavallalta peräisin olevaa asiakirjaa lukuun ottamatta 15.3.2000 päivättyä kirjettä, jonka Saksan liittokansleri oli osoittanut komission puheenjohtajalle (jäljempänä Saksan liittokanslerin kirje), koska Saksan viranomaiset vastustivat kyseisen asiakirjan luovuttamista.

23 Riidanalaisen päätöksen mukaan yhtäältä Saksan viranomaiset olivat todenneet, että Saksan liittokanslerin kirjeen luovuttaminen vahingoittaisi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettua kansainvälisiä suhteita ja Saksan liittotasavallan talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaa.

24 Mainittu kirje koski riidanalaisen päätöksen mukaan nimittäin ainoastaan sisäiseen käyttöön laadittua luottamuksellista lausuntoa. Kyseinen asiakirja koski Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikkaan liittyvää luottamuksellista asiaa. Kyseisen asiakirjan luovuttaminen ei vaarantaisi ainoastaan luottamuksellisuutta,

mikä haittaisi Saksan liittotasavallan, Euroopan unionin toimielinten ja muiden jäsenvaltioiden kansainvälisiä suhteita, vaan se vaarantaisi myös Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikan. Näin ollen Saksan liittokanslerin kirjeeseen tutustuminen oli evättävä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan perusteella.

25 Toisaalta Saksan viranomaiset olivat ilmoittaneet, että Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi vakavasti asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun komission päätöksentekomenettelyn suojan.

26 Kyseinen kirje koski Saksan viranomaisten mukaan nimittäin komissiolle osoitettua luottamuksellista lausuntoa, joka oli laadittu ainoastaan sisäiseen käyttöön komission 19.4.2000 antamaan lausuntoon liittyvän harkinnan yhteydessä. Kyseinen asiakirja koski Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa. Asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi luottamuksellisuuden ja vahingoittaisi siten Saksan liittotasavallan, unionin toimielinten ja muiden jäsenvaltioiden välisiä suhteita. Tämä haittaisi vakavasti komission päätöksentekomenettelyä. Näin ollen Saksan liittokanslerin kirjeeseen olisi sovellettava asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä poikkeusta.

27 Komissio on lisäksi ilmoittanut riidanalaisessa päätöksessä, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan mukaan poikkeusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin ei ole sovellettava, jos on olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka oikeuttaa luovuttamaan kyseisen asiakirjan. Huolimatta siitä, että kyseinen asiakirja kuului myös kahden asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen alaan, joihin ei sovellettu yleistä etua koskevaa arviointiperustetta, komissio tutki, oliko esillä olevassa asiassa olemassa tällainen ylivoimainen yleinen etu.

28 Jotta olisi olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka oikeuttaisi luovuttamaan asiakirjan, kyseisen edun on komission mukaan ensinnäkin oltava yleinen ja toiseksi sen on oltava ylivoimainen eli tärkeämpi kuin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa suojatut edut. Esillä olevassa asiassa komissiolla ei ole tiedossaan mitään sellaisia seikkoja, jotka olisivat omiaan osoittamaan, että olisi mahdollisesti olemassa mainitussa asetuksessa tarkoitettu ylivoimainen yleinen etu, joka olisi tärkeämpi kuin vaatimus komission päätöksentekomenettelyn suojaamisesta.

29 Kyseessä olevan asiakirjan osaan tutustumisesta komissio ilmoittaa riidanalaisessa päätöksessä, että edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion mukaan komission oli tehtävä johtopäätökset kuulemismenettelyn tuloksesta ja evättävä mahdollisuus tutustua Saksan liittokanslerin kirjeeseen niiden poikkeusten, joihin Saksan viranomaiset vetosivat, ja kyseisten viranomaisten esiin tuomien syiden perusteella. Koska kyseiset viranomaiset vastustivat kaikkien Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaisemista, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan perusteella ei voitu myöntää oikeutta tutustua mihinkään kyseisen asiakirjan osaan.

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

30 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.8.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

31 Suomen tasavalta toimitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa 9.1.2009 kirjatulla kirjeellä väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Kyseinen hakemus hyväksyttiin asianosaisten kuulemisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä 5.3.2009.

32 Suomen tasavalta jätti väliintulokirjelmänsä 17.4.2009. Asianosaiset esittivät huomautuksensa kyseisestä kirjelmästä 26.6.2009 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämillään asiakirjoilla.

33 Ruotsin kuningaskunta toimitti 18.6.2009 ja Tanskan kuningaskunta 29.6.2009 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa kirjatuilla kirjeillä väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajan vaatimuksia. Nämä hakemukset hyväksyttiin asianosaisten kuulemisen jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan 12.8.2009 antamilla määräyksillä.

34 Unionin yleinen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

35 Asianosaisten, Tanskan kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 16.4.2010 pidetyssä istunnossa. Koska Suomen tasavalta ei voinut olla edustettuna istunnossa, sille päätettiin ennen suullisen käsittelyvaiheen päättämistä esittää kirjallinen kysymys, joka koski Suomen tasavallan niiden perustelujen tutkittavaksi ottamista, jotka koskivat tutustumista Saksan liittokanslerin kirjeen osaan ja kyseessä olevaan asiakirjaan tutustumista koskevaan oikeuteen tehtyjen poikkeusten ajallista soveltamista asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Suomen tasavalta vastasi asetetussa määräajassa, ja asianosaiset, Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta esittivät huomautuksensa.

36 Kantajan huomautuksista on todettava, että ne eivät koskeneet vain Suomen tasavallan vastauksen sisältöä. Koska asianosaisilla ei ollut oikeutta täydentää asiakirja-aineistoa istunnon jälkeen muilta osin kuin mainittua vastausta koskevilla huomautuksilla, unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja päätti 15.6.2010 liittää mainitut huomautukset asiakirja-aineistoon vain siltä osin kuin ne koskivat Suomen tasavallan vastauksen sisältöä.

37 Suullinen käsittely päätettiin 15.6.2010.

38 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– määrää komission toimittamaan unionin yleiselle tuomioistuimelle Saksan liittokanslerin kirjeen

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.

40 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

41 Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan rikkomiseen. Mainitun artiklan mukaan asiakirjaan tutustuminen evätään silloin, kun sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi muun muassa kansainvälisiä suhteita ja jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevien yleisten etujen suojaa. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että on rikottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, jonka mukaan tutustuttavaksi ei anneta asiakirjaa, joka sisältää sisäiseen käyttöön tarkoitettuja mielipiteitä osana asianomaisen toimielimen neuvotteluja ja alustavia keskusteluja päätöksen tekemisen jälkeenkään, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista.

42 Väliintulijat tukevat kantajan perusteluja tältä osin. Suomen tasavalta tuo esiin myös sen, että on rikottu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, joka koskee mahdollisuutta tutustua asiakirjan osaan. Suomen tasavallan mukaan mainitun asetuksen 4 artiklan 7 kohdan vaatimuksia, jotka koskevat kyseisen artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn, asiakirjoihin tutustumista koskevaan oikeuteen tehdyn poikkeuksen ajallista soveltamista, ei ole noudatettu. Kantaja hyväksyy huomautuksissaan Suomen tasavallan väliintulokirjelmästä kyseisen jäsenvaltion perustelut, jotka koskevat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaa, ja laajentaa ne koskemaan kaikkia esillä olevassa asiassa kyseessä olevia poikkeuksia.

43 Esittäessään tulkintansa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdasta kyseisen säännöksen soveltamisen seurausten määrittämiseksi esillä olevassa asiassa edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion valossa, joka osapuolten mukaan on esillä olevan asian keskiössä, osapuolet tuovat esiin perusteluja, jotka pätevät kaikkiin kanneperusteisiin. Ennen eri kanneperusteiden nimenomaista käsittelyä on siis tutkittava tämä kysymys.

Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan tulkinta

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

44 Kantaja tuo esiin, että on tunnettava kaikki syyt, joiden vuoksi komissio on hyväksynyt 19.4.2000 antamallaan lausunnolla sen, että alueen luokittelu luonnonsuojelualueeksi Natura 2000 -ohjelman, sellaisena kuin se on vahvistettu direktiivillä 92/43, mukaisesti, poistetaan. Se korostaa, että Saksan liittotasavalta on ilmoittanut useissa yhteyksissä komission haluttomuudesta poistaa alueen luokittelu luonnonsuojelualueeksi ja sallia yhtiön D Elben rannalla Hampurissa sijaitsevan tehtaan laajentaminen airbus A3XX:n lopullista kokoamista varten. Komissio hyväksyi kantajan mukaan luonnonsuojelualueeksi luokittelun poistamisen vasta vähän sen jälkeen, kun se oli saanut Saksan liittokanslerin kirjeen.

45 Kantajan mukaan edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetusta tuomiosta (94 kohta) ilmenee, että unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluu valvoa, voidaanko se, että toimielin, jolle pyyntö on esitetty, on evännyt asiakirjaan tutustumisen, perustella pätevästi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohtaan sisältyvillä poikkeuksilla, riippumatta siitä, perustuuko tämä epääminen toimielimen vai kyseessä olevan jäsenvaltion suorittamaan poikkeusten arviointiin.

46 Kantajan mukaan komission väite, jonka mukaan sen tehtävänä on vain tutkia yleisluonteisesti jäsenvaltion perustelut, johtaisi siihen, että tosiasiallisesti otettaisiin uudelleen käyttöön laatijasääntö. Komission pitäisi arvioida kussakin yksittäistapauksessa se, kuuluuko asiakirjaan tutustumista koskevan hakemuksen kohteena oleva asiakirja kyseessä olevien poikkeusten soveltamisalaan.

47 Tanskan kuningaskunta tuo esiin, että asetuksen N:o 1049/2001 mukaan unionin toimielimillä on itsenäinen päätösvalta. Niillä on viimesijainen vastuu tutkia, onko asiakirjoihin tutustumisen epääminen perusteltua, ja niiden on arvioitava konkreettisesti asiakirjoihin tutustumista koskeva pyyntö.

48 Vaikka unionin toimielimet tietyissä tapauksissa voivat poikkeuksellisesti tehdä vain alustavan arvioinnin, se, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan esillä olevaan asiaan, ei Tanskan kuningaskunnan mukaan ole sellainen seikka, joka perustelisi sen, että alustava arviointi riittää.

49 Suomen tasavalta korostaa, että edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion mukaan, siltä osin kuin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohta soveltuu, kyseisen toimielimen on aina tutkiessaan kyseessä olevan asiakirjan tarkastettava se, onko sovellettava kyseisen jäsenvaltion esiin tuomia mainittuun asiakirjaan tutustumista koskevia poikkeuksia. Jos komission arvion mukaan syyt, joihin jäsenvaltio vetoaa, eivät ole asianmukaisia, kyseisen toimielimen on annettava hakijan tutustua kyseessä olevaan asiakirjaan. Koska komissio ei esillä olevassa asiassa ole noudattanut tätä velvollisuutta, riidanalainen päätös on kumottava.

50 Tulkintansa tueksi Suomen tasavalta tuo esiin ensinnäkin, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa olevia poikkeuksia on tulkittava ja sovellettava suppeasti.

51 Toiseksi Suomen tasavallan mukaan EY 253 artiklaan perustuvaa perusteluvelvollisuutta sovelletaan myös asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan nojalla tehtyyn kielteiseen päätökseen. Kyseessä olevalla jäsenvaltiolla on vain oikeus osallistua unionin päätöksen tekomenettelyyn (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio,

tuomion 76 ja 81 kohta). Koska kyseessä on unionin toimielimen päätös, unionin toimielin vastaa kyseessä olevien poikkeusten soveltuvuuden täsmällisestä arvioinnista.

52 Suomen tasavallan mukaan kolmanneksi laatijasäännön poistaminen asetuksella N:o 1049/2001 olisi merkityksetöntä, jos, kuten komissio väittää, kyseisen toimielimen olisi vain tutkittava, onko poikkeus, johon jäsenvaltio vetoaa, selvästi soveltumaton. Suomen tasavalta lisää, että unionin toimielimen on tutkittava kussakin yksittäistapauksessa, kuuluuko asiakirja mainitun asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen poikkeusten soveltamisalaan.

53 Ruotsin kuningaskunta tuo esiin, että edellä 14 kohdassa mainitusta asiassa Ruotsi vastaan komissio annetusta tuomiosta ilmenee, että kyseessä olevalla jäsenvaltiolla ei ole yleistä ja ehdotonta veto-oikeutta, joka mahdollistaisi sen, että se voisi mielivaltaisella tavalla vastustaa sitä, että toimielin ilmaisee asiakirjan sisältämät tiedot, ja että sillä on velvollisuus asianmukaisesti perustella vastustuksensa vetoamalla asetuksessa N:o 1049/2001 säädettyihin poikkeuksiin oikeudesta tutustua asiakirjoihin. Sitä, millainen tutkinta toimielimen on suoritettava, kun jäsenvaltio vastustaa tietojen ilmaisemista, ei kuitenkaan ole selvennetty mainitussa tuomiossa.

54 Tältä osin Ruotsin kuningaskunta täsmentää, että komission on varmistuttava siitä, että jäsenvaltion perustelut ovat muodollisesti ja asiallisesti oikeudelliselta kannalta oikeita ja että sen on tutkittava erikseen jokainen asiakirja ja suoritettava analyysi, jonka tarkoituksena on määrittää, onko olemassa konkreettinen ja todellinen vaara siitä, että asiakirjan sisältämien tietojen paljastaminen voisi vahingoittaa suojattua etua. Asetuksen N:o 1049/2001 yhdenmukaisen tulkinnan säilyttämisen tärkeys puolustaa myös toimielimen tutkintaoikeutta.

55 Ruotsin kuningaskunnan mukaan toimielimen päätöstä on edellettävä vuoropuhelu, jolle on ominaista lojaali yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa. Tietyissä tapauksissa, jos

esimerkiksi jäsenvaltion finanssi- tai talouspolitiikka saattaisi kärsiä, kyseisen jäsenvaltion näkökulman pitäisi olla etusijalla. Muissa tapauksissa, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen saattaisi vakavasti haitata toimielimen päätöksentekomenettelyä, kyseessä olevalla toimielimellä pitäisi olla enemmän harkintavaltaa sen määrittämiseksi, ovatko jäsenvaltion perustelut heikkoja.

56 Komissio korostaa, että koska asiakirja, johon tutustuminen on evätty, on peräisin jäsenvaltiolta, se on soveltanut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio antamassaan tuomiossa. Se tuo esiin, että Saksan viranomaiset ovat ilmaisseet vastustavansa Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaisemista.

57 Komission mukaan keskeinen kysymys on se, missä määrin sillä on velvollisuus kunnioittaa jäsenvaltion esittämää vastalausetta asiakirjan sisältämien tietojen ilmaisemiselle silloin, kun kyseinen vastalause on asianmukaisesti perusteltu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin liittyvistä syistä. Toisin sanoen olisi ratkaistava se, missä määrin komission on korvattava jäsenvaltion arvio omalla arviollaan.

58 Komissio väittää, että kaksi asetuksen N:o 1049/2001 säännöstä, eli 4 artiklan 4 kohta, joka koskee kolmansilta tahoilta peräisin oleviin asiakirjoihin tutustumista koskevia yleisiä sääntöjä, ja 4 artiklan 5 kohta, joka liittyy jäsenvaltiolta peräisin oleviin asiakirjoihin, koskee tilannetta, jossa asiakirja, johon tutustumista pyydetään, ei ole peräisin kyseessä olevalta toimielimeltä vaan kolmannelta taholta. Lisäämällä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan lainsäätäjä on antanut jäsenvaltioille erityisen aseman Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjan liitteenä olevan EY 255 artiklan 1 kohdasta annetun julistuksen N:o 35 mukaisesti.

59 Komission mukaan yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio antamassaan tuomiossa (44 kohta), että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaan sisältyvä vaatimus saada jäsenvaltion etukäteen antama suostumus olisi vaarassa jäädä kuolleeksi kirjaimeksi, jos toimielin voisi vapaasti luovuttaa kyseiseltä jäsenvaltiolta saamansa asiakirjan tämän esittämästä vastalauseesta huolimatta ja ilman kyseisen jäsenvaltion suostumusta. Tällaiselta vaatimukselta puuttuisi kaikki tehokas vaikutus, jos välttämättömyys saada tällainen etukäteen annettu suostumus kyseisen asiakirjan luovuttamiseen riippuisi viime kädessä asiakirjaa hallussaan pitävän toimielimen harkinnasta. Mainitun tuomion 45 ja 46 kohdan mukaan suostumus on oikeudellisesti erillinen pelkästä lausunnosta ja jäsenvaltioilla on jo asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohdan mukaan hyvin laaja oikeus tulla kuulluksi.

60 Edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio antamansa tuomion 47 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin on komission mukaan korostanut, että erona asetuksen N:o 1049/2001 9 artiklan 3 kohtaan kyseisen asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa annetaan jäsenvaltiolle valinnan mahdollisuus, jonka tosiasiallisesta käyttämisestä tietyssä tapauksessa on vasta seurauksena se, että jäsenvaltion ennalta antama suostumus on välttämätön edellytys kyseisen asiakirjan luovuttamiselle vastaisuudessa.

61 Menettelylliseltä kannalta edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion 87 kohdassa todetaan, että jäsenvaltio, joka vastustaa asiakirjan luovuttamista, on velvollinen perustelemaan tämän vastustuksen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa säädetyillä poikkeuksilla. Mainitun tuomion 45–47 ja 76 kohdasta ilmenee, että asianmukaisesti perustellun vastustuksen olemassaolo estää komissiota ilmaisemasta kyseessä olevan asiakirjan sisältämiä tietoja.

62 Komissio ei voi hyväksyä jäsenvaltion vastalausetta, ja sen on siis tehtävä oma arvio, jos vastalausetta ei ole mitenkään perusteltu tai jos esitetyissä perusteluissa ei ole tukeuduttu asetuksessa N:o 1049/2001 mainittuihin poikkeuksiin (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 88 kohta).

63 Edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion 89 kohdan mukaan komission on todettava kielteisessä päätöksessään syyt, joihin kyseinen jäsenvaltio vetoaa päätellessään, että jotakin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa säädetyistä oikeuteen tutustua asiakirjoihin tehdyistä poikkeuksista on sovellettava.

64 Komissio tuo esiin, että se on noudattanut asetukseen N:o 1049/2001 perustuvia velvollisuuksiaan, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio antamassaan tuomiossa. Saksan viranomaisia on nimittäin kuultu, ne ovat vastustaneet Saksan liittokanslerin kirjeen luovuttamista ja perustelleet kantaansa viittaamalla mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa ja 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyihin poikkeuksiin. Komissio on sen jälkeen tutkinut, oliko poikkeuksiin alustavan tarkastelun perusteella vedottu aiheellisesti, ja vastattuaan myöntävästi esittänyt syyt, jotka olivat perusteena sen kielteiselle päätökselle.

65 Komission mukaan silloin, kun jäsenvaltio ilmaisee vastalauseensa, komission velvollisuutena olevan valvonnan on rajoituttava siihen, että se tarkastaa, että mainittu vastalause alustavan tarkastelun perusteella perustuu asetuksessa N:o 1049/2001 säädettyihin poikkeuksiin ja ettei ole selvästi epäasianmukaista vedota kyseisiin poikkeuksiin. Selvästi soveltumaton poikkeus on komission mukaan sellainen, johon jäsenvaltio vetoaa evätäkseen oikeuden tutustua asiakirjaan, joka selvästikään ei kuulu kyseisen poikkeuksen soveltamisalaan, sellaisena kuin unionin tuomioistuimet ovat sitä tulkinneet.

66 Riidanalaisen päätöksen laillisuuden tuomioistuinvalvonnan pitäisi komission mukaan myös rajoittua sen tarkastamiseen, onko komissio asianmukaisesti varmistunut siitä, että sovellettaviin poikkeuksiin ei ollut vedottu selvästi epäasianmukaisesti.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

67 On palautettava mieliin, että kuten asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan neljännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklasta ilmenee, asetuksen tarkoituksena on antaa yleisön oikeudelle tutustua toimielimen hallussa oleviin asiakirjoihin mahdollisimman täysimääräinen vaikutus. Mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaan kyseinen oikeus ei kata ainoastaan toimielimen laatimia asiakirjoja vaan myös kolmansilta, joihin jäsenvaltiot kuuluvat, saadut asiakirjat, kuten kyseisen asetuksen 3 artiklan b kohdassa nimenomaisesti säädetään.

68 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetään poikkeuksista oikeudesta tutustua asiakirjaan. Mainitun artiklan 5 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi pyytää toimielintä olemaan luovuttamatta kyseisestä jäsenvaltiosta peräisin olevaa asiakirjaa ilman jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta.

69 Esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavalta on käyttänyt sille asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa annettua mahdollisuutta ja pyytänyt komissiota olemaan luovuttamatta Saksan liittokanslerin kirjettä. Se perusteli vastustuksensa kansainvälisiä suhteita ja jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevien yleisten etujen suojaan liittyvillä poikkeuksilla, joista on säädetty mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa, sekä komission päätöksentekomenettelyn suojaamiseen liittyvällä poikkeuksella, josta on säädetty kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa. Tämän jälkeen komissio perusteli riidanalaisessa päätöksessään Saksan liittokanslerin kirjeeseen tutustumisen epäämistä Saksan viranomaisten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämällä vastalauseella.

70 On siis tutkittava Saksan viranomaisten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämän vastalauseen ulottuvuus.

71 Tältä osin on todettava, että kuten edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetusta tuomiosta (81 kohta) ilmenee, kyseinen säännös on luonteeltaan menettelyllinen, koska se koskee unionin päätöksentekomenettelyä.

72 Toisin kuin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 kohta, jossa kolmansille tahoille annetaan niiltä peräisin olevien asiakirjojen ollessa kyseessä vain oikeus tulla kuulluksi, mainitun artiklan 5 kohdassa asetetaan jäsenvaltion etukäteen antama suostumus jäsenvaltiolta peräisin olevan asiakirjan luovuttamisen välttämättömäksi edellytykseksi siinä tapauksessa, että jäsenvaltio niin vaatii. Tällaisessa tilanteessa toimielimellä, jolla ei ole kyseessä olevan jäsenvaltion suostumusta, ei ole oikeutta luovuttaa kyseessä olevaa asiakirjaa (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 44 kohta). Esillä olevassa asiassa komission päätös, joka koskee kyseessä olevaan asiakirjaan tutustumista koskevaa hakemusta, riippui siis jäsenvaltion riidanalaisen päätöksen tekomenettelyssä tekemästä päätöksestä.

73 Edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion (58 kohta) mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa ei kuitenkaan anneta kyseiselle jäsenvaltiolle yleistä ja ehdotonta veto-oikeutta, jonka nojalla jäsenvaltio voi estää täysin vapaan harkintansa mukaan ja ilman perusteluvelvollisuutta toimielinten hallussa olevien asiakirjojen luovuttamisen ainoastaan siitä syystä, että kyseessä oleva asiakirja on peräisin tältä jäsenvaltiolta.

74 Edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion (76 kohta) mukaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdalla kyseiselle jäsenvaltiolle annetun toimivallan käyttöä rajoittavat tämän artiklan 1–3 kohdassa luetellut aineelliset poikkeukset niin, että kyseiselle jäsenvaltiolle tältä osin myönnetään vain toimivalta osallistua unionin toimielimen päätöksentekoon. Jäsenvaltion etukäteen antama suostumus, johon mainitun asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa viitataan, ei siten ole vapaaharkintainen veto-oikeus vaan eräänlainen vahvistus siitä, että kyseessä ei ole mainitun asetuksen 4 artiklan 1–3 kohdassa mainittu poikkeus. Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa näin käyttöön otettu päätöksentekomenettely edellyttää siis, että kyseessä oleva toimielin ja jäsenvaltio pitäytyvät tämän asetuksen

4 artiklan 1–3 kohdassa säädetyissä aineellisissa poikkeuksissa (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 83 kohta).

75 Lisäksi on todettava, että mainitunlaisten yhteisön oikeuden sääntöjen täytäntöönpano on annettu toimielimen ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa annettua mahdollisuutta käyttäneen jäsenvaltion yhteiseksi tehtäväksi. Kyseessä olevassa päätöksentekomenettelyssä, johon osallistuvat kyseinen toimielin ja jäsenvaltio ja jonka tarkoituksena on ratkaista, onko asiakirjaan tutustuminen evättävä jonkin mainitun asetuksen 4 artiklan 1–3 kohdassa mainitun aineellisen poikkeuksen vuoksi, jäsenvaltioiden on noudatettava EY 10 artiklassa määrätyn lojaalin yhteistyön velvoitetta, josta on muistutettu asetuksen N:o 1049/2001 johdanto-osan 15 perustelukappaleessa (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 85 kohta).

76 Jäsenvaltio, joka tämän vuoropuhelun jälkeen vastustaa kyseessä olevan asiakirjan luovuttamista, on velvollinen perustelemaan tätä vastustusta mainitut poikkeukset huomioon ottaen (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 87 kohta).

77 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdassa annetaan kyseiselle jäsenvaltiolle lupa vastustaa siltä peräisin olevien asiakirjojen luovuttamista vain kyseisen artiklan 1–3 kohdassa mainittujen aineellisten poikkeusten perusteella ja perustelemalla asianmukaisesti kantansa (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 87 ja 99 kohta).

78 Esillä olevassa asiassa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan ulottuvuudesta komissioon nähden on palautettava mieliin, että kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio antamansa tuomion 94 kohdassa, hakijan kannalta kyseisen jäsenvaltion asiaan puuttumisesta huolimatta kyseessä on unionin päätös, jonka toimielin tämän jälkeen osoittaa hakijalle vastauksena tutustumispyyntöön, joka on esitetty toimielimelle sen hallussa olevan asiakirjan osalta. Tämä näkökohta on sitäkin tärkeämpi silloin, kun mainittu

päätös perustuu ainoastaan siihen, että jäsenvaltio on tutkinut mainittujen aineellisten poikkeusten soveltumisen.

79 Komissio on asiakirjoihin tutustumisen epäämistä koskevan päätöksen tekijänä vastuussa kyseisen päätöksen laillisuudesta. Ennen jäsenvaltiolta peräisin olevaan asiakirjaan tutustumisen epäämistä sen on siis tutkittava, onko viimeksi mainittu perustanut vastalauseensa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa säädettyihin aineellisiin poikkeuksiin ja onko se perustellut kantansa tältä osin asianmukaisesti.

80 Esillä olevassa asiassa on todettava, että aineellisten poikkeusten soveltuvuuden tutkimisen on ilmettävä unionin toimielimen päätöksen perusteluista (ks. vastaavasti asia T-14/98, Hautala v. neuvosto, tuomio 19.7.1999, Kok., s. II-2489, 67 kohta; asia T-188/98, Kuijer v. neuvosto, tuomio 6.4.2000, Kok., s. II-1959, 38 kohta ja asia T-2/03, Verein für Konsumenteninformation v. komissio, tuomio 13.4.2005, Kok., s. II-1121, 69 kohta). Jos kielteinen päätös perustuu yksinomaan siihen, että kyseinen jäsenvaltio on tutkinut mainittujen poikkeusten soveltumisen, kyseisten poikkeusten soveltaminen perustuu lopulta kyseisen jäsenvaltion päättelyyn. Tästä seuraa, että kyseisen jäsenvaltion päättelyn on ilmettävä unionin toimielimen päätöksen perusteluista.

81 Koska komissio ei vastusta kyseisen asiakirjan luovuttamista ja tuo päätöksessään esiin syyt, joihin jäsenvaltio on vedonnut, unionin tuomioistuimen on tutkittava mainitussa päätöksessä toistetut kyseisen jäsenvaltion esittämät syyt.

82 Koska vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin toimielimen päätöksen perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely (ks. asia C-266/05 P, Sison v. neuvosto, tuomio 1.2.2007, Kok., s. I-1233, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), on todettava, että kyseessä olevan

jäsenvaltion asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaan perustuvan pyyntönsä yhteydessä esittämien syiden on oltava sellaisia, jotka täyttävät EY 253 artiklassa asetetut vaatimukset, sellaisina kuin niitä on tulkittu oikeuskäytännössä kyseiseen asetukseen perustuvan oikeuden tutustua asiakirjoihin alalla. Kyseisen jäsenvaltion esittämien perustelujen on oltava sellaisia, että ne mahdollistavat sen, että hakija ymmärtää sen pyynnön epäämisen alkuperän ja syyt ja toimivaltainen tuomioistuin voi tarpeen vaatiessa harjoittaa sille kuuluvaa valvontaa (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 89 kohta).

83 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että komissio ei voi hyväksyä jäsenvaltion siltä peräisin olevan asiakirjan luovuttamista koskevaa vastalausetta, jos sitä ei ole mitenkään perusteltu tai jos esitetyissä perusteluissa ei ole tukeuduttu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa mainittuihin poikkeuksiin (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 88 kohta). Kielteisen päätöksen tekomenettelyssä komission on varmistettava, että tällaiset perustelut on esitetty, ja mainittava ne lopulta tekemässään päätöksessä (edellä 14 kohdassa mainittu asia Ruotsi v. komissio, tuomion 99 kohta).

84 Esillä olevan tapauksen tutkimisen yhteydessä on todettava, ettei ole tarpeen ratkaista kysymystä siitä, oliko komissiolla velvollisuus sen lisäksi, että se vain muodollisesti tarkasti, että jäsenvaltio oli perustellut asiakirjaan tutustumisen epäämisen ja viitannut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa mainittuihin poikkeuksiin, tutkia jäsenvaltion vastustuksensa tueksi vetoamat perusteet pintapuolisesti vai kattavasti.

85 Jäsenvaltiolta peräisin olevan asiakirjan luovuttamisessa tai siihen tutustumisen epäämisessä ilman jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta voidaan nimittäin erottaa toisistaan kaksi tällaisen luovuttamisen tai asiakirjaan tutustumisen epäämisen laillisuuden valvonnan tasoa eli valvonta, johon komissiolla on toimivalta jäsenvaltion

asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämän vastalauseen osalta, ja valvonta, johon unionin tuomioistuimilla on toimivalta asiakirjaan tutustumisen sallimisen tai epäämisen sisältävän komission lopullisen päätöksen osalta.

86 Esillä oleva asia koskee komission kielteistä päätöstä, joka ei ole ristiriidassa kyseisen jäsenvaltion vastustuksensa tueksi vetoamien syiden kanssa vaan joka perustuu kyseisiin syihin ja josta siis on seurannut, ettei kyseistä asiakirjaa ole toimitettu. Esillä olevassa asiassa tutkittava kysymys ei siis koske sitä, millaista valvontaa komissiolla oli valta suorittaa jäsenvaltion asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämän vastalauseen osalta. Koska riidanalainen päätös vastaa kyseisen jäsenvaltion pyyntöä, kysymyksellä siitä, oliko komissiolla valta suorittaa niiden syiden pintapuolinen valvonta vai kattava valvonta, joihin kyseinen jäsenvaltio on vastustuksensa tueksi vedonnut, ei ole merkitystä. Tätä kysymystä olisi ollut tarpeen tarkastella, jos komission päätös ei olisi vastannut jäsenvaltion pyyntöä. Silloin kun komission päätös jäsenvaltiolta peräisin olevan asiakirjan luovuttamisesta vastaa kyseisen jäsenvaltion asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaista pyyntöä, yksilöitävä valvonnan tyyppi on se valvonta, jonka suorittamiseen unionin tuomioistuimilla on toimivalta kyseessä olevaan asiakirjaan tutustumisen epäämistä koskevan komission päätöksen osalta.

87 Mainitunlaisen kielteisen päätöksen laillisuuden valvonnasta tuomioistuimissa edellä 14 kohdassa mainitussa asiassa Ruotsi vastaan komissio annetun tuomion 94 kohdasta ilmenee, että unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluu valvoa sen aloitteesta, jonka oikeuden tutustua asiakirjaan toimielin on evännyt, voidaanko tämä epääminen perustella pätevästi asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa mainituilla poikkeuksilla, riippumatta siitä, perustuuko tämä epääminen toimielimen vai kyseessä olevan jäsenvaltion suorittamaan poikkeusten arviointiin. Tästä seuraa, että toisin kuin komissio väittää, unionin tuomioistuinten valvonta ei rajoitu

alustavaan valvontaan sen vuoksi, että on sovellettu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohtaa. Mainitun säännöksen soveltaminen ei siis estä komission kielteisen päätöksen, jossa on noudatettava muun muassa perusteluvelvollisuutta ja joka perustuu sen aineelliseen arviointiin, onko kyseinen jäsenvaltio voinut soveltaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, kattavaa tutkimista.

88 Se, että unionin tuomioistuimet tutkivat kattavasti kyseessä olevien aineellisten poikkeusten soveltuvuuden, ei välttämättä tarkoita, että komissio on tai ei ole toimivaltainen suorittamaan jäsenvaltion asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan nojalla esittämän vastalauseen kattavan valvonnan. Vaikka komissio on evännyt jäsenvaltiolta peräisin olevaan asiakirjaan tutustumisen todettuaan alustavan tutkimuksen perusteella, että sen mukaan kyseisen jäsenvaltion esittämiin vastustusperusteisiin ei ollut vedottu selvästi epäasianmukaisesti, unionin tuomioistuinten valvonta ei rajoitu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan soveltamisen vuoksi kyseisen artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettujen aineellisten poikkeusten soveltuvuuden pintapuoliseen valvontaan, koska se valvoo kyseisten poikkeusten soveltuvuutta kyseisen jäsenvaltion tekemän aineellisen arvioinnin perusteella.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen ja neljännen luetelmakohdan rikkomiseen

89 Tässä kanneperusteessa on kaksi osaa, joita on tarkasteltava yhdessä. Se koskee sellaisia poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin, jotka liittyvät kansainvälisiä suhteita ja jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevien yleisten etujen suojaan.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

90 Ensinnäkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetystä kansainvälisiä suhteita koskevan yleisen edun suojaan liittyvästä poikkeuksesta oikeudesta tutustua asiakirjoihin kantaja tuo esiin, että kyseistä säännöstä ei sovelleta unionin sisäisiin suhteisiin. Kansainväliset suhteet käsittävät vain unionin toimielinten ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen väliset suhteet.

91 Riidanalaisessa päätöksessä komissio on kantajan mukaan vedonnut vain Saksan liittotasavallan, unionin toimielinten ja muiden jäsenvaltioiden välisiin suhteisiin. Näin ollen komissio on tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan kyseistä säännöstä.

92 Kun toiseksi tarkastellaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa säädettyä jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaan liittyvää poikkeusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin, komissio on kantajan mukaan vain todennut riidanalaisessa päätöksessä, että kyseessä oleva asiakirja koski ainoastaan sisäiseen käyttöön tehtyä luottamuksellista lausuntoa ja että sen luovuttaminen vaarantaisi näin ollen Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikan luottamuksellisuuden. Se ei siis ole antanut mitään lisäsyytä.

93 Kantajan mukaan riidanalaisen päätöksen perustelujen lyhyys saattaisi olla perusteltavissa, jos Saksan liittokanslerin kirje todella oli luottamuksellinen. Kantaja korostaa, että on siis arvioitava sitä, oliko Saksan liittokanslerin kirje luottamuksellinen vai ei. Sen on vaikea käsittää sitä, että kyseinen kirje voisi sisältää niin arkaluonteisia tietoja, mutta se muistuttaa siitä, ettei se ole voinut nähdä sitä. Näyttövelvollisuus siitä, että Saksan liittokanslerin kirje oli luottamuksellinen, on komissiolla.

94 Kantaja lisää Suomen tasavallan väliintulokirjelmästä tekemissään huomautuksissa, että näin on sitäkin suuremmalla syyllä, kun siitä, kun komissio on saanut kyseiseen asiakirjaan sisältyneet tiedot, on kulunut paljon aikaa. Komission olisi pitänyt asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan mukaan harkita uudelleen niitä todellisia syitä, joiden vuoksi Saksan liittokanslerin kirjettä ei ollut luovutettu.

95 Toisin kuin komissio väittää, kantajan mukaan ainoastaan osassa menettelyä voi olla laaja harkintavalta. Unionin tuomioistuimet voivat näin ollen valvoa mainitun harkintavallan käyttöä. Esillä olevassa asiassa päätöksen on tehnyt menettelyn ulkopuolinen taho eli jäsenvaltio, jonka harkintavallan käyttöä tuomioistuimet eivät voi valvoa. Kyseisellä jäsenvaltiolla ei siis ole laajaa harkintavaltaa, vaan sen harkintavallan käyttöä rajaavat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa mainitut poikkeukset.

96 Tanskan kuningaskunta vetoaa siihen, että komissio ei ole noudattanut sillä riidanalaisen päätöksen osalta olevaa perusteluvelvollisuutta.

97 Suomen tasavalta lisää, että toisin kuin komissio väittää, kantajan ei ole osoitettava, ettei kyseessä oleva poikkeus sovellu kyseiseen asiakirjaan, koska sillä ei ole riittävää tietoa mainitun asiakirjan sisällöstä.

98 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaan perustuvien oikeuteen tutustua asiakirjoihin tehtyjen poikkeuksien ajallisesta soveltamisesta Suomen tasavalta, jota kantaja, Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta tukevat, korostaa, että mainittu säännös liittyy erottamattomasti kyseisen artiklan 1–3 kohdan säännöksiin.

99 Ruotsin kuningaskunta korostaa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua poikkeusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin ei sovelleta sen vuoksi, että kyseessä olevat suhteet eivät ole kansainvälisiä.

100 Komissio kiistää kantajan ja väliintulijoiden väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

101 Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja vetoaa siihen, ettei komissio voinut pätevästi perustella sitä, että se epäsi Saksan liittokanslerin kirjeeseen tutustumisen Saksan viranomaisten asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti esittämän vastalauseen vuoksi tukeutumalla mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa säädettyihin kansainvälisiä suhteita ja jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevien yleisten etujen suojaan liittyviin poikkeuksiin.

102 Aivan ensin on tutkittava asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan tulkintaan liittyvien näkökohtien valossa (ks. edellä 67–88 kohta) mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa säädettyyn jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaan liittyvään poikkeukseen perustuva väite.

103 Tältä osin on muistutettava siitä, että esillä olevassa asiassa, jossa komissio epäsi jäsenvaltiolta peräisin olevaan asiakirjaan tutustumisen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan nojalla, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yleiseen etuun liittyvien poikkeusten soveltaminen perustui jäsenvaltion aineelliseen arviointiin eikä komission arviointiin.

104 Unionin tuomioistuinten suorittaman tällaisen päätöksen lainmukaisuuden valvonnan laajuudesta on kuitenkin todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut asiayhteydessä, jossa toimielin soveltaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja aineellisia poikkeuksia mainitun asetuksen 4 artiklan 5 kohdan soveltamisalan ulkopuolella, että kyseisellä toimielimellä on katsottava olevan laaja harkintavalta määritettäessä sitä, voiko sellaisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen, jotka kuuluvat mainittujen poikkeusten kattamiin aloihin, vahingoittaa yleistä etua. Yhteisöjen tuomioistuin perusteli mainittua harkintavaltaa muun muassa sillä, että asiakirjoihin tutustumisen epäämistä koskeva päätös on monitahoinen ja arkaluonteinen ja edellyttää aivan erityistä huolellisuutta ja että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa esitetyt arviointiperusteet ovat hyvin yleisiä (edellä 82 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomion 34–36 kohta).

105 Tämä päättely soveltuu myös tilanteeseen, jossa siinä tapauksessa, että komissio epää mahdollisuuden tutustua jäsenvaltiolta peräisin olevaan asiakirjaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan nojalla, mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun aineellisen poikkeuksen soveltaminen perustuu jäsenvaltion arvioon. Tältä osin on lisättävä, että sen arviointi, vahingoittaako asiakirjan sisältämien tietojen paljastaminen mainituilla aineellisilla poikkeuksilla suojattuja etuja, voi kuulua kyseisen jäsenvaltion poliittisen vastuun alaan (ks. analogisesti edellä 80 kohdassa mainittu asia Hautala v. neuvosto, tuomion 71 kohta ja asia T-211/00, Kuijer v. neuvosto, tuomio 7.2.2002, Kok., s. II-485, 53 kohta). Mainitunlaisessa tilanteessa kyseisellä jäsenvaltiolla on oltava laaja harkintavalta aivan kuten toimielimelläkin.

106 Tästä seuraa esillä olevassa asiassa, että Saksan liittotasavallalla on katsottava olleen laaja harkintavalta määritettäessä sitä, voiko sellaisten asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen, jotka kuuluvat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettujen poikkeusten kattamiin aloihin, vahingoittaa yleistä etua.

107 Unionin tuomioistuinten harjoittaman valvonnan on näin ollen kohdistuttava ainoastaan siihen, että menettelyä ja perusteluvelvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti edellä 82 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomion 34 ja 64 kohta).

108 Siltä osin kuin on kyse asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa säädetystä jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaan liittyvästä poikkeuksesta, kantaja vetoaa ensinnäkin siihen, että riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu riittävästi tämän poikkeuksen osalta, ja tuo esiin, että komissio on mitään lisäsyitä esittämättä vain lyhyesti todennut, että Saksan liittokanslerin kirjeeseen sisältynyt lausunto oli luottamuksellinen, ja toiseksi siihen, ettei kyseessä olevaa poikkeusta voitu soveltaa esillä olevaan asiaan. Tanskan kuningaskunta tuo myös esiin sen, että komissio ei ole noudattanut sillä olevaa perusteluvelvollisuutta.

109 Ensinnäkin riidanalaisen päätöksen perustelemisesta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimenpide on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut mainitun EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon sen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. edellä 82 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomion 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

110 Kun kyse on asiakirjaan tutustumisen epäämistä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädetyn poikkeuksen perusteella koskevasta päätöksestä, perusteluissa on esitettävä selityksiä siitä, millä tavoin tähän asiakirjaan tutustuminen voisi konkreettisesti ja tosiasiallisesti loukata intressiä, jota tällä poikkeuksella suojataan (yhdistetyt asiat C-39/05 P ja C-52/05 P, Ruotsi ja Turco v. neuvosto, tuomio 1.7.2008, Kok., s. I-4723, 49 kohta ja asia T-121/05, Borax Europe v. komissio, tuomio 11.3.2009, 37 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

111 Voi kuitenkin olla mahdotonta osoittaa niitä syitä, jotka kunkin asiakirjan osalta tekevät siitä luottamuksellisen, ilmaisematta asiakirjan sisältöä ja näin ollen poistamatta poikkeukselta sen olennaista merkitystä (ks. yhdistetyt asiat T-110/03, T-150/03 ja T-405/03, Sison v. neuvosto, tuomio 26.4.2005, Kok., s. II-1429, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämän oikeuskäytännön soveltaminen ei, toisin kuin kantaja väittää, edellytä, että kyseessä olisi asetuksen N:o 1049/2001 9 artiklassa tarkoitettu arkaluonteinen asiakirja (ks. vastaavasti asia T-105/95, WWF UK v. komissio, tuomio 5.3.1997, Kok., s. II-313, 65 kohta; asia T-264/04, WWF European Policy Programme v. neuvosto, tuomio 25.4.2007, Kok., s. II-911, 37 kohta ja asia T-380/04, Terezakis v. komissio, tuomio 30.1.2008, 71 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

112 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin todennut, sitä, että toimielimillä on velvollisuus pidättäytyä vetoamasta seikkoihin, jotka siten välillisesti vahingoittaisivat etuja, joita mainituilla poikkeuksilla on nimenomaisesti tarkoitus suojata, korostetaan etenkin asetuksen N:o 1049/2001 11 artiklan 2 kohdassa (edellä 82 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomio 1.2.2007, 83 kohta). Mainitussa säännöksessä säädetään etenkin, että silloin, kun asiakirjaan – olipa se mainitun asetuksen 9 artiklassa tarkoitetulla tavalla arkaluonteinen tai ei – on viittaus toimielimen rekisterissä, tällainen viittaus on tehtävä tavalla, joka ei vahingoita saman asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen etujen suojaa.

113 Esillä olevassa asiassa komissio on perustanut päätöksensä Saksan liittokanslerin kirjeeseen tutustumisen epäämisestä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljänteen luetelmakohtaan perustuvan poikkeuksen osalta siihen, että

mainitun kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen oli omiaan vahingoittamaan Saksan liittotasavallan talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaa. Saksan viranomaisten perustelujen, sellaisina kuin ne ilmenevät riidanalaisesta päätöksestä, mukaan Saksan liittokanslerin kirje koski luottamuksellista lausuntoa, joka oli laadittu yksinomaan sisäiseen käyttöön. Mainittu kirje koski Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa koskevaa luottamuksellista asiaa. Mainitun kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen vaarantaisi luottamuksellisuuden ja Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikan (ks. edellä 24 kohta).

114 Tämä riidanalaisen päätöksen perustelu, niin lyhyt kuin se onkin, on kuitenkin asianmukainen, kun otetaan huomioon asian asiayhteys, ja riittävä, jotta kantaja voi arvioida kyseessä olevaan asiakirjaan tutustumisen epäämisen syitä ja unionin tuomioistuimet voivat suorittaa niiden tehtävänä olevan laillisuusvalvonnan.

115 On nimittäin todettava, että kantaja tuntee hyvin asian asiayhteyden.

116 Yhtäältä kantaja on saanut tietää 19.4.2000 päivätystä komission puoltavasta lausunnosta, joka koski kyseessä olevan teollisuushankkeen toteuttamista Mühlenberger Lochin alueella, joka on direktiivin 92/43 mukaisesti suojeltu alue. Tämä hanke koski yhtiön D tehtaan laajentamista airbus A3XX:n lopullista kokoamista varten. Komissio arvioi 19.4.2000 päivätyssä lausunnossaan erityisesti direktiivin 92/43 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavia syitä, joihin Saksan viranomaiset vetosivat kyseisen hankkeen toteuttamiseksi, eli taloudellisia ja sosiaalisia syitä, kuten mainitun hankkeen erittäin suurta taloudellista merkitystä Hampurin kaupungille, Pohjois-Saksalle ja Euroopan lentokoneteollisuudelle, huolimatta niistä kielteisistä päätelmistä, jotka oli tehty hankkeen vaikutuksia alueeseen koskevan arvioinnin päätteeksi, koska muita ratkaisuja ei ollut. Näistä erittäin

tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä komissio katsoi lausunnossaan, että hankkeen kielteiset vaikutukset olivat perusteltuja.

117 Toisaalta komissio toimitti kantajalle riidanalaisen päätöksen liitteenä kaikki Saksan viranomaisilta peräisin olevat asiakirjat, joita kantaja oli pyytänyt, lukuun ottamatta Saksan liittokanslerin kirjettä.

118 Koska riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että Saksan liittokanslerin kirje komission puheenjohtajalle koski luottamuksellista lausuntoa, jonka ilmaiseminen vaarantaisi Saksan liittotasavallan ja muiden jäsenvaltioiden talouspolitiikan, sen perusteluista ilmenee tässä asiayhteydessä selvästi, miltä osin komission mukaan mahdollisuus tutustua tähän asiakirjaan oli omiaan loukkaamaan konkreettisesti ja tosiasiallisesti kyseessä olevalla poikkeuksella suojattua intressiä. Sellaisten lisätietojen mainitseminen, jotka viittaavat muun muassa kyseiseen asiakirjaan sisältyvään täsmälliseen lausuntoon, olisi voinut viedä poikkeukselta, johon on vedottu, sen merkityksen (ks. vastaavasti edellä 111 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomio 26.4.2005, 62 kohta).

119 Tästä seuraa, että komissio ei ole jättänyt noudattamatta perusteluvelvollisuutta.

120 Toiseksi siltä osin kuin on kyse kyseisen poikkeuksen soveltuvuudesta esillä olevaan asiaan, on tutkittava, perustuuko arvio, jonka mukaan Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen oli omiaan vahingoittamaan yleisen edun suojaa Saksan liittotasavallan talouspolitiikan osalta, Saksan viranomaisten ilmeiseen virheeseen.

121 Koska poikkeuksilla oikeudesta tutustua asiakirjoihin poiketaan periaatteesta, jonka mukaan yleisöllä on mahdollisimman laaja oikeus tutustua asiakirjoihin, niitä on tulkittava ja sovellettava suppeasti (ks. edellä 82 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomio 1.2.2007, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

122 Ennen kuin Saksan viranomaiset vastustivat kantajan pyytämien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemista, niillä oli velvollisuus tutkia, oliko niiden käytettävissä olevien tietojen perusteella mainittu ilmaiseminen todellakin omiaan vahingoittamaan jotakin niistä yleisen edun osatekijöistä, joita tutustumisen epäämisen mahdollistavilla poikkeuksilla suojattiin. Jotta kyseisiä poikkeuksia voidaan soveltaa, yleisen edun vaarantumisen riskin on oltava kohtuudella ennustettavissa eikä puhtaasti hypoteettinen (edellä 105 kohdassa mainittu asia Kuijer v. neuvosto, tuomion 55 ja 56 kohta ja edellä 111 kohdassa mainittu asia WWF European Policy Programme v. neuvosto, tuomion 39 kohta). Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asiakirjoihin tutustumishakemuksen käsittelyssä edellytettävän tutkimisen on oltava konkreettista (ks. edellä 80 kohdassa mainittu asia Verein für Konsumenteninformation v. komissio, tuomion 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä konkreettinen tutkiminen on sitä paitsi tehtävä jokaiselle asiakirjalle, jota hakemus koskee. Asetuksesta N:o 1049/2001 nimittäin seuraa, että kaikkia sen 4 artiklan 1–3 kohdassa mainittuja poikkeuksia on sovellettava ”asiakirjaan” (ks. edellä 80 kohdassa mainittu asia Verein für Konsumenteninformation v. komissio, tuomion 70 kohta ja yhdistetyt asiat T-391/03 ja T-70/04, Franchet ja Byk v. komissio, tuomio 6.7.2006, Kok., s. II-2023, 116 kohta).

123 Esillä olevassa asiassa ensinnäkin riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että kantajan asiakirjoihin tutustumista koskeva hakemus on tutkittu kunkin kyseisessä hakemuksessa tarkoitetun asiakirjan osalta. Koska Saksan viranomaiset eivät nimittäin vastustaneet kahdeksan sellaisen Hampurin kaupungilta ja Saksan liittotasavallalta peräisin olevan asiakirjan luovuttamista, jotka on ilmoitettu yksilöidysti riidanalaisessa päätöksessä, vaan ne vastustivat vain Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaisemista ja esittivät tältä osin erityisiä syitä, komissio antoi mahdollisuuden tutustua kyseisiin kahdeksaan asiakirjaan ja epäsi ainoastaan Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaisemisen.

124 Toiseksi Saksan viranomaiset eivät tehneet ilmeistä arviointivirhettä, kun ne päätyivät kyseisen asiakirjan konkreettisen tutkimisen yhteydessä siihen, että Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen uhkaisi vaarantaa Saksan liittotasavallan talouspolitiikan. Kun kyseessä olevan hankkeen taloudellinen merkitys otetaan huomioon, arvio, jonka mukaan mainittu vaara oli kohtuudella ennustettavissa eikä puhtaasti hypoteettinen, ei ollut ilmeisen virheellinen.

125 Saksan viranomaisten esittämistä perusteluista, sellaisina kuin ne ovat riidanalaisessa päätöksessä, nimittäin yhtäältä ilmenee, että ne ovat tulleet tähän lopputulokseen tutkittuaan Saksan liittokanslerin kirjeen konkreettisesti. Saksan viranomaiset ovat perustaneet vastalauseensa Saksan liittokanslerin erityiseen lausuntoon, joka sisältyi kyseiseen asiakirjaan, eivätkä ainoastaan abstrakteihin seikkoihin, kuten siihen, että kyseinen kirje oli peräisin Saksan tuolloiselta liittokanslerilta.

126 Kuten komissio on todennut kantajan sitä kiistämättä, 19.4.2000 päivätyn lausunnon tutkimisesta ilmenee toisaalta, että talouspolitiikkaan liittyvät näkökohdat olivat kyseessä olevan alueen luokittelun poistamiseen liittyvien panosten keskiössä. Kyseinen 19.4.2000 päivätty komission lausunto koski olennaisesti sitä, oliko olemassa direktiivin 92/43 6 artiklan 4 kohdan sanamuodon mukaisia muita erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavia syitä, kuten yhtiön D tehtaan laajentamisen airbus A3XX:n lopullista kokoamista varten erittäin suuri taloudellinen merkitys Hampurin kaupungille, Pohjois-Saksalle ja Euroopan lentokoneteollisuudelle, joilla voitiin perustella kyseisen hankkeen toteuttaminen huolimatta niistä kielteisistä päätelmistä, jotka oli tehty hankkeen vaikutuksia kyseiseen alueeseen koskevan arvioinnin päätteeksi, koska muita ratkaisuja ei ollut. Kantaja ei ole kiistänyt näiden talouspolitiikkaa koskevien näkökohtien olemassaoloa.

127 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, on todettava, että arvio, jonka mukaan Saksan liittokanslerin kirjeen sisältämien tietojen ilmaiseminen oli omiaan vaarantamaan Saksan liittotasavallan talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojan, ei perustu Saksan viranomaisten selvään virheeseen.

128 Tätä päätelmää ei voi saattaa kyseenalaiseksi se kantajan perustelu, jonka mukaan asiakirjaan tutustumisen epääminen ei ole enää asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan mukaan perusteltua, kun otetaan huomioon Saksan liittokanslerin kirjeen lähettämisestä kulunut aika ja kyseisen kirjeen sisältö, ja jonka mukaan komission olisi pitänyt harkita uudelleen niitä syitä, joiden vuoksi kyseisen kirjeen sisältöä ei ollut ilmaistu.

129 Tältä osin on muistutettava siitä, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan mukaan kyseessä olevia poikkeuksia sovelletaan ainoastaan niin kauan kuin suojelu on asiakirjan sisällön kannalta perusteltua. Poikkeuksia voidaan soveltaa enintään 30 vuoden ajan.

130 Esillä olevassa asiassa kantaja on vasta Suomen tasavallan väliintulokirjelmästä esittämissään huomautuksissa maininnut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaan perustuvan oikeuteen tutustua asiakirjoihin tehtävien poikkeuksien soveltamisen ajallisen rajoittamisen. Kannekirjelmässä ei nimittäin ole asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaan liittyviä väitteitä. Suomen tasavalta tuo väliintulokirjelmässään esiin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan väitetyn rikkomisen vain sen kyseisen asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen oikeudesta tutustua asiakirjoihin yhteydessä, joka koskee komission päätöksentekomenettelyä. Tästä kirjelmästä esittämissään huomautuksissa kantaja hyväksyy Suomen tasavallan esittämän ajatuksen ja laajentaa sen koskemaan tässä kanneperusteessa tarkoitettuja poikkeuksia.

131 On todettava, että koska kanteen ja siinä esitettyjen kanneperusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset kuuluvat ehdottomiin prosessinedellytyksiin, unionin yleinen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 113 artiklan mukaan tutkia ne omasta aloitteestaan (ks. vastaavasti asia C-517/08 P, Makhteshim-Agan Holding ym. v. komissio, määräys 15.4.2010, 54 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-437/05,

Brink's Security Luxembourg v. komissio, tuomio 9.9.2009, Kok., s. II-3233, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

132 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta yhdessä sen 48 artiklan 2 kohdan kanssa ilmenee, että kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista, eikä asian käsittelyn kuluessa saa vedota uuteen kanneperusteeseen, ellei se perustu oikeudenkäynnin aikana esille tulleisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin.

133 Se, että kantaja on saanut tiedon oikeudellisesta seikasta tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana, ei kuitenkaan merkitse sitä, että tämä seikka on sellainen oikeudellinen seikka, joka on tullut esiin menettelyn aikana. On lisäksi välttämätöntä, että kantaja ei kyennyt saamaan siitä tietoa aikaisemmin (ks. vastaavasti asia T-340/04, France Télécom v. komissio, tuomio 8.3.2007, Kok., s. II-573, 164 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tältä osin on todettava, ettei asiakirja-aineistosta ilmene, että kantaja ei kyennyt saamaan tietoa siitä, ettei kyseessä olevia poikkeuksia oikeudesta tutustua asiakirjoihin mahdollisesti ollut sovellettu ajallisen perusteen mukaisesti.

134 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, on todettava, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaa koskevat kantajan väitteet on jätettävä tutkimatta, koska ne ovat uusi kanneperuste, johon ei ole vedottu kannekirjelmässä. Lisäksi on todettava, että nämä väitteet eivät merkitse kantajan kannekirjelmässä esittämien kanneperusteiden laajentamista.

135 Toisin kuin kantaja ja väliintulijat nimittäin väittävät, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohta ei liity erottamattomasti kyseisen artiklan 1–3 kohtaan. On totta, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohtaa on sovellettava yhdessä kyseisen artiklan 1–3 kohdassa säädettyjen poikkeuksien oikeudesta tutustua asiakirjoihin kanssa.

Tästä ei kuitenkaan voida päätellä, että se, että osan näistä säännöksistä rikkomiseen on vedottu, merkitsisi kaikkien näiden säännösten rikkomiseen vetoamista. Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan rikkomiseen perustuva kanneperuste ei läheisesti liity kantajan vetoamiin perusteisiin, jotka perustuvat kyseisen artiklan 1–3 kohdan rikkomiseen. Vaikka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten konkreettinen tutkiminen tosin on välttämätön edellytys, jotta voidaan päättää kyseessä olevien poikkeuksien ajallisesta soveltamisesta, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohta ei koske kyseisten poikkeusten soveltamisedellytyksiä, joista säädetään kyseisen artiklan 1–3 kohdassa, vaan niiden soveltamisen ajallista rajaamista.

136 Joka tapauksessa on todettava, ettei asiakirja-aineistosta ilmene, että kyseessä olevan yleisen edun suojaaminen ei enää olisi ollut perusteltua riidanalaisen päätöksen tekohetkellä, kun otetaan huomioon Saksan liittokanslerin kirjeen sisältö. Tältä osin on todettava, että tukeakseen asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 7 kohdan väitettyä rikkomista koskevia väitteitään kantaja tai väliintulijat eivät ole vedonneet muihin seikkoihin kuin pelkkään ajan kulumiseen, kuten esimerkiksi sellaisiin seikkoihin, jotka voisivat saattaa kyseenalaiseksi esitettyjen talouspolitiikkaa koskevien näkökohtien merkityksen.

137 Kyseessä olevaan kirjeeseen sisältyy Saksan liittokanslerin lausunto, joka koskee yhtiön D tehtaan laajentamista airbus A3XX:n lopullista kokoamista varten koskevan hankkeen toteuttamista Mühlenberger Lochin alueella, joka on direktiivin 92/43 mukaisesti suojeltu alue. Kuten on jo todettu, taloudelliset näkökohdat Hampurin kaupungin, Pohjois-Saksan ja Euroopan lentokoneteollisuuden kannalta olivat Mühlenberger Lochin alueen luokittelun poistamiseen liittyvien panosten keskiössä. Kun otetaan huomioon Saksan liittokanslerin kirjeeseen sisältynyt lausunto, joka siis koski Saksan liittotasavallan talouspolitiikan kannalta erittäin tärkeää asiaa, kahdeksan vuoden ajanjaksoa, joka on kulunut Saksan liittokanslerin kirjeen lähettämisen (15.3.2000) ja riidanalaisen päätöksen tekemisen (19.6.2008) välillä, on pidettävä

ajanjaksona, jonka kuluessa kyseessä olevan yleisen edun eli Saksan liittotasavallan talouspolitiikan suojaaminen oli perusteltua.

138 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, on todettava, että komissio on aiheellisesti evännyt Saksan liittokanslerin kirjeen sisällön ilmaisemisen Saksan liittotasavallan vastalauseen johdosta asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan nojalla saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettua jäsenvaltion talouspolitiikkaa koskevan yleisen edun suojaamista koskevan poikkeuksen perusteella.

139 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan, joka koskee kansainvälisiin suhteisiin liittyvän yleisen edun suojaamista koskevaa poikkeusta oikeudesta tutustua asiakirjoihin, rikkomiseen perustuvaa väitettä ja mainitun asetuksen 4 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, joka koskee päätöksentekomenettelyn suojaamista koskevaa poikkeusta, rikkomiseen perustuvaa toista kanneperustetta ei siis ole enää tarpeen tutkia.

Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan väitetty rikkominen

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

140 Suomen tasavalta vetoaa siihen, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaan perustuvaa velvollisuuttaan arvioida mahdollisuutta tutustua kyseisen asiakirjan osaan. Komission ei olisi pitänyt tyytyä viittaamaan kyseisen jäsenvaltion ilmoitukseen, jonka mukaan jäsenvaltio epäsi oikeuden tutustua kyseessä olevaan asiakirjaan kokonaisuudessaan.

141 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, joka koski Suomen tasavallan väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, Suomen tasavalta, jota kantaja, Tanskan kuningaskunta ja Ruotsin kuningaskunta tukevat, korostaa, että väite on otettava tutkittavaksi, koska asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohta liittyy erottamattomasti kyseisen artiklan 1–3 kohtaan.

142 Komissio riitauttaa Suomen tasavallan väitteen.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

143 Unionin yleinen tuomioistuin voi milloin tahansa omasta aloitteestaan ratkaista, täyttyvätkö ehdottomat prosessinedellytykset; tällaisiin kuuluu kysymys siitä, täyttyvätkö väliintulijan esittämän väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset (ks. vastaavasti asia 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen, tuomio 23.2.1961, Kok., s. 1, Kok. Ep. I, s. 69, 37 kohta)

144 On todettava, että ainoastaan Suomen tasavalta on vedonnut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan väitettyyn rikkomiseen, joka koskee kysymystä kyseessä olevan asiakirjan osaan tutustumisesta. Kantaja ei ole vedonnut mainittuun perusteeseen.

145 Tältä osin on todettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön, jota mainitun perussäännön 53 artiklan mukaan sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, 40 artiklan neljännen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkin asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Lisäksi työjärjestyksen 116 artiklan 3 kohdan mukaan väliintulijan on hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintulohetkellä. Vaikka näiden säännösten vastaista ei ole se, että väliintulija esittää tukemansa asianosaisen väitteistä poikkeavia perusteluja, edellytyksenä on kuitenkin, että ne eivät muuta oikeudenkäynnin kohdetta ja että väliintulon tarkoituksena

on edelleen tukea tämän asianosaisen esittämiä vaatimuksia (ks. vastaavasti edellä 143 kohdassa mainittu asia De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg v. korkea viranomainen, tuomion 37 kohta ja edellä 80 kohdassa mainittu asia Verein für Konsumenteninformation v. komissio, tuomion 52 kohta).

146 Esillä olevassa asiassa riidan kohteena, sellaisena kuin se on muodostunut kantajan ja komission välille, on riidanalaisen päätöksen kumoaminen. Se koskee yhtäältä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 5 kohdan soveltamisen seurauksia ja toisaalta saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa sekä 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen poikkeusten oikeudesta tutustua asiakirjoihin väitettyä rikkomista. Kannekirjelmään eikä vastineeseen ei sisälly mainitun asetuksen 4 artiklan 6 kohdan mahdollista rikkomista koskevia väitteitä tai perusteluja. Kantaja on lisäksi nimenomaisesti todennut kannekirjelmässä, ettei se riitauta riidanalaista päätöstä siltä osin kuin se koskee tutustumista asiakirjan osaan. Väitettyyn asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen on vedottu ensimmäisen kerran Suomen tasavallan väliintulokirjelmässä.

147 Toisin kuin Suomen tasavalta väittää, asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohta ei liity erottamattomasti mainitun artiklan 1–3 kohtaan. Vaikka asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 1–3 kohdassa säädettyjen poikkeusten konkreettinen tutkiminen tosin on välttämätön edellytys, jotta voidaan päättää mahdollisuudesta antaa lupa tutustua kyseessä olevan asiakirjan osaan (ks. vastaavasti edellä 80 kohdassa mainittu asia Verein für Konsumenteninformation v. komissio, tuomion 73 kohta; edellä 122 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Franchet ja Byk v. komissio, tuomion 117 kohta ja yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-446/04, Co-Frutta v. komissio, tuomio 19.1.2010, Kok., s. II-1, 124 kohta), mainitun mahdollisuuden tutkiminen ei koske mainitun artiklan 1-3 kohdassa säädettyjen kyseessä olevien poikkeusten soveltamisedellytyksiä. Mainitun tutkimisen vaatimus perustuu suhteellisuusperiaatteeseen. Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan yhteydessä on nimittäin tutkittava, olisiko se tavoite, johon pyrittiin evättäessä mahdollisuus tutustua kyseessä olevaan asiakirjaan, voitu saavuttaa myös siten, että asiakirjasta olisi poistettu vain ne osat, joista voi aiheutua haittaa suojatulle edulle (ks. vastaavasti asia C-353/99 P, neuvosto

v. Hautala, tuomio 6.12.2001, Kok., s. I-9565, 27–29 kohta ja edellä 111 kohdassa mainittu asia WWF European Policy Programme v. neuvosto, tuomion 50 kohta).

148 Asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan soveltamisedellytykset tutkitaan näin ollen erikseen ja eri analyysivaiheessa kuin kyseisen artiklan 1–3 kohdassa tarkoitettujen oikeuteen tutustua asiakirjoihin tehtyjen poikkeusten soveltamisedellytykset (ks. vastaavasti edellä 111 kohdassa mainittu asia Sison v. neuvosto, tuomio 26.4.2005, 86–89 kohta ja edellä 111 kohdassa mainittu asia WWF European Policy Programme v. neuvosto, tuomion 47–55 kohta). Vain asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan mahdollinen rikkominen voi johtaa sellaisen päätöksen kumoamiseen, jossa evätään oikeus tutustua asiakirjan osaan.

149 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen perustuvat Suomen tasavallan väitteet eivät liity riidan kohteeseen, sellaisena kuin asianosaiset ovat sen määritelleet, ja ne muuttavat siis esillä olevan riidan laajuutta. Nämä väitteet on siis jätettävä tutkimatta.

Kyseessä olevien asiakirjojen esittämistä koskeva pyyntö

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

150 Kantaja on pyytänyt unionin yleistä tuomioistuinta työjärjestyksen 66 artiklan 1 kohdan mukaisena prosessinjohtotoimena määräämään komission esittämään Saksan liittokanslerin kirjeen, jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi tutkia sen sisällön ja siis ratkaista, kattavatko poikkeukset, joihin komissio vetoaa, tämän sisällön ja missä määrin.

151 Komissio ja väliintulijat eivät ole ottaneet kantaa kantajan pyyntöön.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

152 Kuten kaikesta edellä esitetystä ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin voi ratkaista kanteen asianmukaisesti oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa esitettyjen vaatimusten, kanneperusteiden ja perustelujen nojalla.

153 Kantajan pyyntö, joka koskee sitä, että komissio määrättäisiin toimittamaan Saksan liittokanslerin kirje, on siis hylättävä (ks. vastaavasti asia T-42/05, Williams v. komissio, tuomio 10.9.2008, 130 ja 131 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

154 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

155 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

156 Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti. Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 2011.

Allekirjoitukset